

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

19 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, declarate de inculpată și de avocatul său, Arina Țurcan, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 septembrie 2018, în cauza penală în privința lui

Farfacari Galina xxxx,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 26.03.2018 – 04.04.2018;

Instanța de apel: 25.04.2018 - 02.05.2018;

Instanța de recurs: 12.11.2018- 19.12.2018.

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț, sediul Central din 04 aprilie 2018, *cauza fiind examinată conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală*, Farfacari Galina a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal la 4 (patru) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis pentru femei, fără amendă.

În temeiul art. 85 Cod penal, la pedeapsa stabilită, prin cumul parțial, s-a adăugat partea neexecutată a pedepsei penale aplicate prin Decizia Curții de Apel Bălți din 24 august 2016, stabilindu-i-se lui Farfacari Galina pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani și 2 (două) luni, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis pentru femei, cu amendă în mărime de 200 (două sute) unități convenționale (4000 lei) în beneficiul statului.

Conform art. 87 alin. (2) Cod penal s-a dispus a supune executării de sine stătător pedepsele penale aplicate lui Farfacari Galina.

S-a respins ca neîntemeiată cererea procurorului privind încasarea de la Farfacari Galina a cheltuielilor judiciare în sumă de 22,63 lei.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a stabilit că, la 14.03.2018, aproximativ la ora 13.45, Farfacari Galina deplasându-se pe str. 31 august intersecție cu V. Roșca din mun. Edineț, având intenția de profit și îmbogățire, cu scopul de a însuși

bunuri din avutul altei persoane, intenționat în mod deschis a smuls din mâinile lui Volchivscoi Mihai, locuitor al mun. Edineț, str. Trifan Baltă 102A, telefonul de model „HTC Desire 530”, IMEI: 354773076351836, la preț de 4450 lei de culoare sură fără cartelă-Sim, în care se afla stic cu capacitatea de 32 GB, la preț de 350 lei și husă la preț aproximativ de 200 lei, intrând în gospodăria amplasată pe str. V. Roșca, nr. 95, astfel proprietarului fiindu-i cauzată o daună materială considerabilă, în sumă de 5000 lei.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Nicolae Baban în numele inculpatei, solicitând casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care în privința ultimei să fie stabilită pedeapsă nonprivativă de libertate.

În motivarea cerințelor a invocat că, partea vătămată nu a avut pretenții față de inculpată și nu dorește ca ea să fie atrasă la răspundere penală, considerând că prea aspru a fost pedepsită și totodată, instanța incorect a apreciat starea de recidivă, iar în afară de aceasta inculpata a achitat amenda pentru infracțiunea precedentă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 septembrie 2018 a fost respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. Colegiul penal a reținut legalitatea sentinței primei instanțe în latura pedepsei, instanța întru tot respectând prevederile art. 75 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii și art. 61 Cod penal, conform căruia pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților cât și a altor persoane.

În acest sens, Colegiul a specificat că, Farfacari Galina a fost condamnată prin sentința Judecătorei Edineț din 14.07.2016 pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art.186 alin.(2) Cod penal, cu aplicarea art.85 Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă definitivă de 2 ani 6 luni cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis pentru femei și amendă în mărime de 250 unități convenționale, sentință care a fost casată prin Decizia Curții de Apel Bălți din 24 august 2016, fiindu-i stabilită pedeapsă 2 ani 2 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis pentru femei și amendă în mărime de 200 unități convenționale.

Prin încheierea Judecătorei Hîncești din 05.12.2017, Farfacari Galina a fost eliberată condiționat înainte de termen pe termenul rămas neexecutat de 5 luni 12 zile. În acest sens, conform art.16 Cod penal, infracțiunea prevăzută de art.186 alin.(2) Cod penal, pentru care inculpata a fost condamnată prin Decizia Curții de Apel Bălți din 24.08.2016, face parte din categoria celor mai puțin grave.

Conform art.111 alin.(1) lit.g) Cod penal, se consideră ca neavând antecedente penale persoanele condamnate la închisoare pentru săvârșirea unei infracțiuni ușoare sau mai puțin grave dacă au expirat 2 ani după executarea pedepsei.

În asemenea circumstanțe, Colegiul a menționat că la data comiterii infracțiunii

prevăzute de art.187 alin.(2) lit. f) Cod penal, inculpata Farfacari Galina avea antecedente penale nestinse. Sancțiunea art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal este închisoare de la 5 la 7 ani cu (sau fără) amendă în mărime de la 850 la 1350 unități convenționale, deci cu aplicarea prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală, noile limite de pedeapsă fiind între 3 ani și 4 luni și 4 ani și 8 luni, astfel, pedeapsa stabilită de instanța de fond de 4 ani închisoare, încadrându-se în limitele noi de pedeapsă.

La fel, instanța de fond corect a aplicat și prevederile art.85 Cod penal, ținând cont de faptul că inculpata a fost eliberată condiționat înainte de termen pe perioada de 5 luni 12 zile. Totodată, corect s-a aplicat prevederile art. 87 alin. (2) Cod penal, supunând executării de sine stătătoare a pedepselor penale aplicate inculpatei, or, la momentul examinării cauzei în instanța de fond, inculpata nu a prezentat dovezi în sensul achitării amenzii.

Cu referire la pedeapsa aplicată, Colegiul a reținut că instanța corect a statuat că, infracțiunea comisă de inculpată face parte din categoria celor grave, anterior a fost condamnată de mai multe ori pentru infracțiuni similare, se află la evidența medicului narcolog (f.d.35), nu este antrenată în câmpul muncii ce i-ar asigura o sursă stabilă de venit și duce un mod de viață antisocial.

Ce ține de argumentul că are la întreținere un copil minor la întreținere, care este invalid, Colegiul a menționat că, la fel nu poate fi reținut, or, acest fapt nu a împiedicat-o pe inculpată să comită atât infracțiunea în cauză, cât și cele anterioare pentru care a fost condamnată.

În baza celor expuse, Colegiul penal a constatat că careva circumstanțe care ar permite aplicarea în privința inculpatei a pedepsei non privative de libertate la caz nu s-au regăsit, din care considerente a respins apelul ca nefondat.

5. Nefiind de acord cu decizia pronunțată, inculpata a depus recurs ordinar, solicitând casarea acesteia în latura pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să-i fie aplicată pedeapsă nonprivativă de libertate.

5.1. Ulterior, la 22.11.2018, inculpata și avocatul său Arina Țurcan, au depus recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei instanței de apel în latura aplicării pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Galinei Farfacari să-i fie numită pedeapsă cu aplicarea art. 90 Cod penal.

În motivarea cerințelor sale, recurenții au invocat că:

- pedeapsa stabilită inculpatei este nefondată, fiind una prea aspră, iar instanța de fond nu a ținut cont de prevederile art. 7, 61 și 75 Cod penal;
- instanța de judecată nu a luat în considerație circumstanțele atenuante și anume, recunoașterea vinovăției, contribuirea activă la elucidarea circumstanțelor săvârșirii infracțiunii, existența unui copil minor cu grad de dizabilitate la întreținere, condițiile de viață, motivul comiterii infracțiunii și căința sinceră.

6. Asupra recursurilor a depus referință procurorul, prin care s-a expus pentru respingerea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate, deoarece temeiurile invocate nu și-au găsit confirmare, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sunt vădit neîntemeiate din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit recursurilor declarate, recurenții invocă drept temeiuri de casare a deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală.

Conform art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, însă recurenții indicând această eroare de drept, nu au concretizat care din aceste temeiuri le pun la baza cererii de recurs și prin ce se confirmă aceste temeiuri, iar alegerea din oficiu de către instanța de recurs a temeiului din cele 5 redate este inadmisibilă și prin urmare, prevederile menționate nu-și găsesc confirmare la examinarea cauzei în ordine de recurs ordinar.*

În ce privește argumentul ce reprezintă eroare de drept prevăzută la pct.10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept în cazul în care instanța de apel a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, Colegiul penal constată că analizând acest temei în raport cu motivele invocate, acesta nu și-a găsit confirmare. nu este aplicabil în speța examinată din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar determina necesitatea casării deciziei instanței de apel.

Or, autorii recursurilor sunt de-acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatei, și critică hotărârea

instanței de apel numai referitor la pedeapsa care i-a fost aplicată, apreciind-o drept una prea aspră.

Motivele precum că instanțele incorect au individualizat pedeapsa, neacordând deplină eficiență prevederilor art.7, 61, 75 Cod penal, Colegiul le consideră drept lipsite de temei, or, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform art.75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa are drept scop și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane. Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Anume reieșind din aceste prevederi legale, la stabilirea pedepsei inculpatei, atât prima instanță, cât și instanța de apel, care a menținut soluția adoptată de prima, au ținut seama pe deplin de principiile de aplicare, prevăzute de art.7, 61 Cod penal și de criteriile generale de individualizare, de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii săvârșite, stipulate în art.75 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei, de gravitatea infracțiunii, care face parte din categoria celor grave, de motivul acesteia, de persoana inculpatei, de condițiile de viață, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, că și-a recunoscut vina și s-a căit sincer pentru fapta comisă, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corijării și reeducării dânzei, cu atât mai mult că nu este la prima abatere legală, anterior fiind condamnată penal pentru infracțiuni similare și astfel, Colegiul reține că, corect s-a ajuns la concluzia că corectarea inculpatei poate avea loc doar prin izolarea ei de societate.

Prin urmare, Colegiul conchide că concluzia instanței de apel pe deplin corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, aceasta fiind aplicată în limitele legii. Totodată, la numirea pedepsei inculpatei instanțele de fond au ținut cont de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, care stipulează că în caz de aplicare a pedepsei închisorii inculpatul beneficiază de reducerea cu 1/3 din maximul și din minimul prevăzut de sancțiune, fiind stabilite noi limite cu care trebuie să opereze instanța de judecată la stabilirea pedepsei.

Analizând materialele cauzei și decizia instanței de apel, care este bine argumentată, motivată și în concordanță cu prevederile art.394 Cod de procedură penală, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate, iar pedeapsa aplicată inculpatei este individualizată conform prevederilor legale, de aceea Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursurilor ordinare declarate ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de inculpată și de avocatul său, Arina Șurcan, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 septembrie 2018, în cauza penală în privința lui Farfacari Galina, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 18 ianuarie 2019.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun